

indgribende Betydning, og man kan derfor med saa meget mindre Betænkelighed gaae ind paa dem.

Klein: Der er af det ærede Udvalg stillet forffjellige Endringsforslag til Vitr. t. angaaende Stutterivæsenet, som jeg vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om. Om selve Stutterivæsenet skal jeg naturligvis ikke udtale mig, og det saa meget mindre, som det jo vil være i det ærede Things Endring, at der foreligger en Lov, under hvis Behandling der ganske anderledes vil være Leilighed til at komme ind paa Sagens Realitet, end her kan være Spørgsmaal om. Jeg kan altsaa forsaavidt slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage), naar han navnlig opfordrede Things Medlemmer til at overveie Sagen, som man bedst kunde, indtil anden Behandling af hiin Lov skal finde Sted, til hvilken Tid han stillede forffjellige værdifulde Oplysninger i Udsigt. Derimod maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan følge den ærede Rigsdagsmand, naar han til denne Opfordring til at overveie Sagen til anden Behandling knyttede en Opfordring til nu at stemme for hans Endringsforslag, der gaaer ud paa, at enhver Udgift til Stutterivæsenet skal stryges. Det forekommer mig nemlig forkeert at træffe Afgjørelsen først og bagefter overveie Sagen; jeg vilde tilraade det høitærede Thing at gaae den modsatte Vej, nemlig først at overveie Sagen og saa at afgjøre den. Det er altsaa ikke om Sagens Realitet, jeg vil udtale mig; jeg har kun nogle, om man saa vil, formelle Betænkeligheder at fremsætte imod de Endringsforslag, der ere fremkomne ved dette Punkt, og da navnlig ogsaa ved det, der er stillet af det ærede Udvalgs Fleertal. Jeg bekjender, at det er med nogen Vægt, at jeg tager Ordet angaaende dette Spørgsmaal, da hele Udvalget staaer som min Modstander, og det er jo naturligt, at man, naar Talen netop er om formelle Spørgsmaal i Finantsager, nærer nogen Frygt for at stille sig i Opposition til det samlede Finantsudvalg. Der har altsaa for mig været al Opfordring til ikke at overveie Sagen, førend jeg begjærede Ordet, men jeg er derved kun ble-

ven fastere i Overbeviisningen om, at det er et urigtigt Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet. Jeg skal ikke her gjenoptage det store Spørgsmaal om det Forhold, hvori Finantsloven bør stilles til de forffjellige andre Love, idet jeg kan henvise til en Yttring, der faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), og som gik ud paa, at der ikke var nogen Uenighed om, at de gjældende Love jo bør respekteres, og at man bør være meget betænkelig ved at nægte de Udgifter, som de gjældende Loves Udførelse medfører; om jeg end vedkjender mig den Anskuelse, som jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale, at de gjældende Love ikke bør forandres gennem Finantsloven, om der end er en formel Berettigelse for Rigsdagen til at gjøre det, saa kan jeg dog som sagt blive staaende ved denne Erkjendelse, at der ikke er nogen Uenighed om, at de gjældende Love bør respekteres. Men er man først kommen til dette Resultat, forekommer det mig at være klart givet, fra hvilket Synspunkt Finantsloven skal see de Udgifter, som der bliver Tale om i det forestaaende Finantsaar. Det forekommer mig klart, at Finantsloven skal see de forestaaende Udgifter fra det i de gjældende Love givne Standpunkt; men nu er Tingenes Tilstand den, at der er et Stutterivæsen, som er anordnet ifølge Lov paa en vis Maade, og ifølge denne lovordnede Tilstand bliver der Spørgsmaal om visse Udgifter. Det ærede Finantsudvalg er imidlertid gaaet en anden Vej, idet det kun tildeels stiller sig paa den ved Lov hjemlede Tilstand, og tildeels paa en ganske anden Tilstand. Det vil nemlig nok bevilge en Deel af de Udgifter, som Stutteriet ifølge den lov hjemlede Ordning vil medføre, men ikke for hele Finantsaaret, idet man har foreslaaet en Bevilling af en ganske ny Art, nemlig deels for $\frac{3}{4}$ og deels for $\frac{1}{4}$ Aar. Dette forekommer mig som sagt ganske forkeert, og jeg lyttede derfor med spændt Opmærksomhed til den Forklaring, som den ærede Ordfører gav om Marsagen til dette Forslag, og det forekom mig da, at der var Noget i den ærede Ordførers Foredrag, der tydede paa, at han selv havde en Slags Anelse om, at Forslaget var mindre vel